

Po konfiskaci opravené vydání.

č. 38

tramp

kč 1

Věšička 31

franta šerif:

nad naší osadou usíná les . . .

a pod námi běží řeka, tam kde zapadá slunce, mizí za vrchem, od něhož přichází bouře. Naše řeka a naše osada je krásná v páře podzimu, v nachu zvadlých listů a žlutých modřínů, stejně jako v žáru a zeleni léta.

Ta řeka odplavila mnohé. Bolest i radost rok co rok odnáší její voda, vzpomínku šeptá na ty, kteří s námi seděli na jejím břehu a odešli, protože je volal svět.

A běží do daleka kolem koutku zasvěcenému osadnici, jež se více nevrátí, protože ji odvolala smrt na daleký a neznámý čundr. — Bylo jí třicet let kamarádi a nikdy nikomu neublížila.

Podzim je doba vzpomínání na vše co blažilo, na ruce jež stiskly anebo pohladily.

Nevzpomínej mně, kamaráde, na ty, které alespoň štípaly tam, kde nemohly bodnout. Nechci plivat, ta řeka za to nemůže.

A teď se podívej tamhle na ty duby. Ty zase budou zelené a pod nimi bude moře kopretin.

Náš osadní hospodář má bídu a posla mu kráva. Všichni chalupníci mají bídu jako dělníci města.

Nebuď zasněná, kamarádko, že je podzim. I jim všem vzejde jaro až si podají ruce přes ty kopce proti těm, jež se zimy nebojí.

A pod námi běží řeka tam, kde zapadá slunce, mizí za vrchem od něhož přichází bouře.

Pak bude jaro, děvče, a tvoje dítě si bude hrát v moři kopretin.

S v o b o d n ě .

osady: big boys & benton

**Nejlepší paštiky
a konzervy jsou**

zn.

Dělnické nzenářství a řeznictví

Praha-Karlín, Palackého 63.

**celostátní slezina všech
osad koná se 21.
a 22. listopadu.**

kamarádi fotoamatéři!

Dostáváme denně do redakce spousty různých fotografií z trampu. Hergot, kluci, nedělejte takové bíbé skupinky a podobně! Neučte se od pačourů dělat různé „rodinné“ snímky. Vždyť každý z nás mladých kluků, trampů, jsme plni pohybu. Proč neošlete snímky na příklad, jak stavíte stan, chatu, řežete, štípete dříví. Odnaučte se čumět do aparátu! Takové snímky umí udělat každý mastňák. Hleďte originality! A hlavně, každý dobrý snímek pošlete nebo doneste do redakce.

Rudla.

**VŠE PRO FOTOAMATÉRY
v bezkonkurenčních cenách
FOTOZÁVODY B. HECL,
Nusle-Údolí, Jaromírova 1. Notel Union.**

Trampské kanadky
originál anglicko Dallbox,
**Kč 178,-
až 198,-**

Jaroslav Bohata
Smíchov,
Proti Knížecí,

Těž postou na dobírku, vyplaceně
Udějte číslo uobv.

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillova ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelička. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

V poslední chvíli se dovídáme smutnou zprávu, že tragicky skonala náš starý kamarád

Vašek Roleček,

administrátor „Trampa“. Odešel navždy.

Cest jeho památce.

siki:

stanu se trampem

Líbí se mi tramping. Je to krásné, mužné. Líbí se mi holky v kalhotách a drsní mužové z divočiny. Mé rozhodnutí je pevné — hned zítra si koupím „vohoz“ (je to hezký slovo, tuhle to říkal jeden tramp na Barrandově). Koupím si zrovna takový vohoz, jako měl ten tramp. Kanadky od Bati; jsou hezky vysoké a mají elegantní tvar. Krásné, žlutohnědé pumpky s velkými zelenými kostkami. Pro košili jsem se ještě nerozhodl. Stánu na takovou tmavomodrou nebo tmavočervenou s velkými bílými knoflíky, dvouřadovou. Blbě je, že už se nenosí ty kostkované. Na těchto šedivých nikdo ani nepozná, že isí trampem! Přes tuhle košili si pak navlíknu tričko williams. Mám vyhlédnuto jedno krásně oranžové s červeným lemováním, ale zrovna včera jsem četl inserát jednoho sportovního obchodu: „Kamarádi, navštivte mě, prodávám williamsy čtyř- až osmibarevné, již od 9 Kč.“ Ten osmibarevný jsem ještě u nikoho neviděl, bylo by to originelní. Pak si opatřím lumberjack, nebo krátký celfáček, na jehož kapsy a všechny švy by mi maminka našila kusy kožešin z límce taťunkova starého zimníku. Teď něco na hlavu. Nosí se kloboučky a čepičky různých tvarů, vyřezávané a vystříhané ze starších obyčejných civilních klobouků. Zastrčím-li do něj několik delších pestře zbarvených brk a kolem dokola zapíchám dostatečný počet různých odznaků, nabudou opravdu nošení schopnou trampskou pohlavní pokrývku. (Ten výraz jsem taky slyšel od trampa.) Také vkusně se na hlavě vyjmají čapky, které se v poslední době objevily za výklady obchodů trampskými potřebami. Jsou to lodičky tvaru savoyek, ale krásně barevně kombinované. Taková čepička je na příklad jasně červená, se svěže zeleným lemováním. Vpravo vpředu je bílý štítek, žlutě ovroubený, s modrým nápisem „Tramping Cap“. A celá ta barevná nádhera stojí pár korunek a máš na sobě něco opravdu vkusného a hlavně trampského, protože už podle toho nápisu na ní každý vidí, že nejsi kašpar, nýbrž tramp. Kolem krku uvážu pestrý šátek, nejlépe červený. Není to frajeřina, je to k vůli nachlazení. Teď opasek. Vhodné jsou opasky od sokolských dorosteneckých krojů. Jsou hezky široké, z hnědočervené kůže neb tvrdého papíru, lesklé, s krásnými zlatými cvočky a mnoha účelnými přeskami. Je to kanadské! Načež vrazím-li si ruce do kapes, naučím-li se kouřit z námořnické lučky, plivat skrz

zuby, proklínat a mluvit hrdelním hlasem, dokáží-li třísnout podkovou kanadky o chodník, až vylítne iskra, jsem opravdu drsným severanem, kanadanem, trampem. Málem bych zapomněl: koupím si kytaru. Kytara se dnes nosí. Koupím si hawaiskou, je to zajímavá a exotická.

Pak si dám jméno. Nevím ještě jaké. Hezké je William O'Ratcliffe, Vyvrženec Neznámých Dálek, Toulavý, Vlč, Tulák Ztracených Dálav, nebo Krvavý Bill. No, uvidím, něco si vyberu. Teď zbývá uvědomit svět o své existenci. Napiši do „Trampa“ třeba tohle: „Tobě, Červený Orle z osady „U tří vyžraných chlebníků“. Díky za baštu a chrápandu, mohutný Ahoj řve Toulavý (Billy, na příklad)!“ — Nebo stačí: „Díky za vyžirandu, do paďourů hej rup!“ Místo mohutného Ahoj se může použít tygří Ahoj, huronské Ahoj, nebo obrátit to a zavolat mu „huronské a tygří joha a do paďourů hej šoust!“ Místo paďour můžeš použít novotvar paďas, místo trampa slovo trampír. No, to jsou už maličkosti a přijde na osobní vkus! Ale tím nesmí být vyčerpána moje literární činnost. Pohádám se s někým, i je nutno, abych honem napsal: „Tobě, Manahykyrikikine! Jsi zrádce a trampská krysa, prokouk jsem tě hned, když isí otevřel svá proklatá ústa. Viděl jsem, co v tobě je, isí lhář, vyžirka, před kterým varuji všechny dobré kluky! Vzpomeň si, cos říkal tehdy, když . . . atd. Nevkroč nikdy, přede mě, sic poznáš, jak nakládáme se zrádci a renegáty! Ahoj, Joe Vyvrženec!“ — Načež on odpoví: „Tobě, zrádce Joe! Není pravda, že jsem krysou, nýbrž všichni vědí, že ty isí krysou a zrádcem, podlým ničemou, odpadlíkem, renegátem, který . . . atd. Ahoj!“ — Bude následovat moje odpověď: „Tobě . . . lidé slušní málo kušní . . . atd!“ On si to přirozeně nenechá líbit — pokračuje se vesele.

Celá trampská veřejnost se o mě začne zajímat, stanu se všeobecně známým a oblíbeným. Ani nevíte, jak trampy zajímají tyhle spory mezi dvěma kluky. Každý netrpklivě čeká na nové číslo, aby si přečetl, proč ten Manahykyrikikin je krysa — jiného nic v „Trampu“ nikdo nechte, než tyhle pohružky a nadávky. Je to opravdu trampské, nuže, pokračujeme pořád, stoupne tím úroveň a oblíbenost časopisu . . . Naše heslo — patnáct výhrůžných dopisů v každém čísle!

TRAMPSKÝ ALMANACH

vyjde 21. listopadu. Z obsahu: E. E. Kisch, Jules Rivet, R. Renn, Franta Šerif, Géza Včelíčka, Irčan, Standa Derviř, Ančik a j.

Chcete jej dostat za pouhých Kč 5.—? Zašlete je ihned. Po vydání cena Kč 7.—.

Odstrihněte!

Objednávka.

Zašlete mi ihned po vyjití trampský Almanach. Peníze zasílám poukázkou (nebo zašlu složenkou).

Jméno:

Bydliště:

(Co se nehodí, škrtněte!)

ruda novák:

MANIFEST

At
Prázdna jsou slova
Jen slova
O

Slovec
Ah — Hračka jen k potěše mrtvých, jež padli ve válce —
Po válce —
K čemu nám logiky
Smějme se smíchem absurdních vět
Vždyť je to umění
Když rým je tak vzácný v chaosu světové krise.
Čekáme na rytmus zkázy —

— O všech a štěnicích třeba napište báseň
Čeká to na vás
Osvobození
Básníci
Dlouho dost jsme se patlali s hvězdami a
Jestliže dál chcete s nimi se mazlit
Svažte je alespoň
Výkřikem
Něčím víc chtějme být ve světě
Než pouhými otroky
Krásy
Krása je problémem společnosti necht
Zemrou a zešílí zeleným hněvem
Na věky prokletí čarostřelci —

— Nuže
Pak smísíme spolu barvy prostor a zvuky
V syntesu chaosu a
Mramor
Vítězství
Jenž padne nám na hrud' a rozdrťí
Vzdechy
Když smíchem se ve smíchu opřeme zády
O stromy naději až příliš rudých
Pod tíhou ovoce i když nám rozbije hlavy
Klesneme rádi —

— Tak slova
O
Slovec
Hračkou se zdají jsme děti jen
V továrnách dělníci
Bojují kladivem
Za sebe
Za nás
Těž
Vítězně vyzvednem
Nad krásu

A my bychom měli být diváky jen —?
Zavraždit morálku morálkou zkroucených slov
Do čtvrté dimense promítnout krásu
Až úděs nepřátel ustrne údivem
Svého tvůrce když nepozná báh
Hron v karty červené eso v sázce je život sám — šipy
Jsou trumfi a
Cestou necestou třeba tísnění pokřikem
Krásu

Vzhledem k četným dotazům sdělujeme, že písnička
Gézy, „Na můstku kapitán“, opěvuje dolní část Václav-
ského náměstí, tak zvanou „Na Můstku“, aby se snad
někdo omylem nedomníval, že se jedná o kapitánský
můstek. Pod slovem „kapitán“ rozumějte obyčejného
chlupáče.

Měl študák v sešitě ubohéj piják. I rozkatil se prófa
strašně a na ten hadr mu napsal: „Piják?“
Študák nic, a když prófa dostal zase sešity, bylo na
tom pijáku připsané: „Prosím né, abstinent.“ Čtverec.

josos:

břicho ulice

Hrrrr. Náruče plakátů, zatáté pěstl, tramway, vříská
auto, pár okamžiků. Nároží Terronské a Zeměpisného
ústavu. Prudkým smykem zaboří se autobus do těla
dítěte. Z hlavy vytéká krev do prachu, nohy se strhnou
v křeči a je konec. Pytle, policajti, lidi. —

Pytel visí nad mrtvým dítětem. Matka omdlévá
někde při posluze. Snad se jí udělalo těhotné nevoľno,
snad cítí, že republika právě ztratila jednoho občana
na tom rohu. Psi se kolem sebe vrní, očichávají. Frajer
se zavěsí do svislé ruky holky a kráčeji pryč. Tam již
skřípe zámek, za chvíli se stahují rolety a gramofon
ztfestěně vrčí do ulice. Baba šušká něco služce, která
se přecpala asi bramborů. Záchrana ambulance roz-
pítvala dav a pytel vhozen do klece.

Hů-hů-vrrr-hů! Elegantní limusina letí po ulici. Prach
za ní hvízdá si v křečích. U volantu paní, barvená noč-
ním světlem, vrází do ulice. Snad se jí zdá, že vůně
ulice není příliš dobře retušována kolínskou vodičkou.
Jede jistě na výlet, ale ten muž jistě není jejím mužem.
Překlouznou ulici, zamíří ven — ven do poesie světa.
A tam zastaví se jako břehy v rákosí, měkce, barevný
automobil.

Lampiony. Stolky se hromadí v hotelu jako mléko
na podnose. Ta paní se barví mírně, snad proto, že
příliš malování nerozumí. V hotelu číslo třináct se však
vklízí marná únava ulice. Jakoby máma nad rejžákem
u vody se špinou omdlela. Horký vzduch za roletami
kvasí a šplhá se marně k ráům.

Ach, Alfréde — peřiny se stlačily do rohu. Jazz-band
dosud vříská, jakoby udával takt tomu němému, po-
chybovačném prostoru. Skutečně události jsou silné.
Umdlely pohyby, svět se zahalil v horký žvanec a
peklo staroby zviklalo prostředí. Ano — Alfréde, udá-
losti byly silné, dovol, abych omdlela jako poctivá a
pořádná žena.

Čtyři hodiny ráno. Ani barvy neudělaly z paničky
nic více, než-li mrtvolu. Bledá, usínající a Alfréd, ten
divný milovník, kroučí volantem tak nazdařbůh. Hů-hů
rychle — hí —! Vitr se žene do uhlopříčny, patníky
svítí do zkrvavělých očí. Hů-hů Prudkým smykem za-
řezává se auto do prachu Terronské ulice. Na štěstí
dětí tak brzy nevstávají.

Je pohřeb. Pár lidí jde za rakví z márnice. Jen
matka někde v zastrčeném sklípku svíjí se v porodních
bolestech. Je hezká, a snad chodila k Alfrédovi poslu-
hovat. Snad její dítě se mu, až ho někde poťká na ulici
s limusinou a paní jeho přítele postaví do cesty a měk-
kými ručičkami bude tleskat. A nezabrdí-li včas, pak
jistě ona paní, barvená nočním světlem, zahledne i pytel,
shluk lidí a snad pak někde v hotelu prohlásí: Alfréde,
dnešní události byly příliš silné, dovol, abych smřla
omdlit.

Břicho ulice ztěhotnělo. Paní jsou krásné, věrné a
milé. Případ ten nebyl vylepen v plakátech, nebyl im-
provován s chutí, byl jen živem hořkým soucitem.
Alfrédové znají dobře rozdily žen, vědí dobře, proč
paničky jezdí do přírody autem a proč je možno chu-
dou posluhovačku znásilnit v pokoji. V ulici protěká
kořalka duší, snad se břicho opojí tím nasládlým íhem
tempa, snad přehledněme to, co bychom
měli viděti a zahlédneme něco, daleko bezvýznam-
nějšího

Objednej písničku

„Na můstku kapitán“

než bude rozebrána!

Stojí pouze 1.80 Kč.

Pacifik duní, v první třídě rychlíku sedí On a Ona. On známý ministr, ona jeho choť, která jej vždy na cestách doprovází.

Monotonní nárazy tam — ta ta přeruší ona: „Zdá se milý, že jsi chtěl jít na velkou stranu?“

A on nevrle odpovídá:

„Až ve Stříbře, miláčku!“

Ažin (z románů Šejdrem, díl I.)

„Heled', Morgane, škodí vlastně kouření?“

„To máš, kešské, různý. Já kouřím celý život, a sem furt zdravěj, a můj brácha vůbec nekouřil a zemřel velmi mladej.“

„Ale di. A jak starej byl?“

„Okrouhle půl pátá měsíce.“

**KANADY — LYZARSKÉ
BRUSLARSKÉ-SPORTOVNÍ**

OBUV

FRANTISEK PROVAZNÍK

nástupce

Mir. Procházka,

Mladá Boleslav, Pražská Brána 109

Obuv vesměs ruční práce.

Posílejte obrázky a fóry
k celostátní slezině trampů

obrácená lucie

Byla jednou jedna hloupá holka. Celý večer vydržela sedět v parku nebo v hospodě ve společnosti několika trampských kluků, poslouchajíc zbožně jejich bezstarostné písničky. V neděli večer jezdila do Bráníka, odkud potom v blízkosti vesele se bavících trampů vrátila se domů, nešťastnější, než dříve. Říkala, že se chodí dívat na štěstí; zkratka, tando! Později začla taky „dělat“ do trampského listu. Psala tam ubrečené povídky o své lásce k lesu a ohničku, o své nesplněné touze ...

Přišlo léto, slunce volalo každý den hlasitěji a ve městě to dusilo. Tu odhodila fachu, která ji každou sobotu vázala nohy, a šla ven — do světa. Kupodivu, venku, kde je všechno skutečné, bez falešných usměvů, jako by s ní spadla všechna ta sentimentální, která jí v městě přepadávala, a z hloupé holky se pomalu stávala trampka. Zanedbala na město i na práci a žila jen přítomnosti, pozlacené sluncem. Ale léto přeběhlo a to slunce, které jí před nedávnem lákalo horkými polibky, dnes ji chladně zvěstovalo, že je podzim a že ne jen od čunuru živ je člověk.

A tak zas jednoho deštivého dne spatřily ji lesklé chodníky Prahy. Mnoho těch chodníků přeběhla sem a tam, ale práci nesehnala. Jakoby před týdnem ovi na ní výprodej. Bydlela zatím u známé žaby, která jí přijala docela kamarádsky. Na neštěstí ta kamarádka měla domácího, jemuž malá nocležnice „neseděla“. Jednoho pošmourného jitra (v Praze jsou výhradně jitra pošmourná) dostala kamarádka dopis, že on, pan domácí, netrpí žádné podnájemníky a nocležáře. — Co teď? Sebraly se obě a zahájily novou honbu za místem. Prošly spousty příjemně vytopených kanceláří, v nichž vesměs uvítalo zaporne a lhostejné zakývání hlavy tlustého pána nebo růžolící slečny. Až konečně v jedné soukromé kanceláři nabídla jí majitelka místo, žádajíc za ně dvacet Kč a dvě zápisného. V kapse měla dvacetšedm Kč. Zaplatila a tázala se, kdy má nastoupit. Až v sobotu, zněla odpověď. Bylo úterý a u zbylo pět korun. — „Života bido“ ... Lucie.

OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, lyzaky, brustařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv**

la jakosti **Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská**
Vám dodá **Josef Tomáš, Praha II., třída č. 4.**

Při odvolání na teuto insert sleva.

TOMÁŠ

Boxing & Atletika & fotbal

závěrem naší pozimní pohárové soutěže

Přihlížíme-li k začátkům našeho trampského sportu, zvláště pak footballu, maně vzpomínáme, že tak nějak podobně to začínalo v „naší milené vlasti“ s footballlem vůbec.

Právě tak jako dnes na osadách, přinášeli tenkrát chudí kluci z továren, kanceláří a obchodů mnohdy poslední své krejčary, aby si zakoupili nějaké ty fotbalové rekvizity, třeba starší, opravované, potříhané, jen aby se mohlo jedenáct chlapců do něčeho obléci, v čem by vypadali alespoň trochu jako fotbalisti, jen aby si mohli zahrát proti soupeři. Často až směšně působilo mužstvo, jehož dobrá polovina hrála ve svých civilních botkách, bez stulpen, v různobarevných trenýrkách a jediné co mohlo snad upozornit, že těch 11 chlapců tvoří celek, byly sweatry či košile, které s námahou se poštěstilo sehnati ve stejných barvách. Tenkrát se také kluci počali sdružovati v kroužky, spolky a kluby a projevovali tak přirozenou lidskou touhu po společnosti, touhu organizovat.

Až sem vyvíjelo se vše z poctivosti a vůle proletářských hochů, až potom rozhodovali si sami.

Pán paďour na scéně. Velká řada malých klubů, aniž by tušila, dorostla ve svém vývoji do nebezpečných rozměrů, svým původem a počtem stávala se nebezpečnou „panu paďourovi“. Tu bylo nutno rychle jednat, aby se zvládla massa sportovců-proletářů. Bylo nutno malé kluby nahnat do těsného rámce předpisů a nařízení, který vytvořil se v podobě žup a svazů, posléze asociace. V těchto ústředích a nižších svazcích nechal se pan paďour zastupovati těmi nejbohatšími kluby, které svou finanční mocí dostaly do svých rukou vedení. Ziskávací způsob moci je nám až příliš dobře znám pod pojmem korupce a j.

Jaká byla činnost těchto

Kamarádi!

Lýže la jakosti a provedení.
e v n é.

R. Sochor, Turnov.
Cenik.

ústředí? Vždy proti malým hospodářsky slabým klubům. To se dělo ovšem chytře a z důvodů „vyšších zájmů“ -- zájmů nejbohatších klubů, které svá přání dle potřeby prosazovaly. Tresty určené pro malé kluby a jejich hráče, byly vždy přísné a musili si je jak hráči tak i kluby plně odpykati. Jinak však se měřilo bohatým, velkým klubům a jejich hráčům. Těm, bylo-li třeba, se trest promínil, případně proměnil v malou pokutu.

Beztržně se přihlíželo a přihlíží k tomu, jak velké kluby přetahují dobré hráče z malých, jak rozebírají celé jedenáctky a jak tím tyto malé kluby přivádějí do úplné zkázy. Co záleží bohatým na tom, že na předměstí žili chudí kluci svůj kamarádský, klubový život, který zničili zlákaním několika druhů peněz. Co natom, že zašel málo známý dělnický klub vytvořený s největší námahou, tím větší a cennější, že byla překonávána tvrdými dělnickými mozoly. Nad tím se cynické chamtivé kluby „pana paďoura“ nepozastaví. Hlavní věc, že jejich stářím zmirajícím team dostane novou mladou krev v podobě mladých zdravých proletářských borců, že zachráně na delší či kratší čas zájem klubových fanoušků a tím i svou bezednou kasu.

Sousto, které se přejedlo. Pan paďour jako obratný obchodník využil plně touhu malých klubů po zápasení. Koupil pohár, předepsal povinnou účast. Malé kluby lačně po tomto soustu skočily a s povděkem kvitovaly, že se pro ně také něco dělá. Rok co rok nastupovaly k zápasům o jedinečnou trofej. Během let však seznávaly, že rok co rok, téměř, nastupují do finale Sparta se Slavia a pozorovaly také, jak „počestné“ spor-

ovní rubriky po dobu předběžných kol zpracovávají čtenáře a usměřují jejich zájem na „velký kšeft“ -- t. zv. finale. Shledaly, že slouží jen jako kulisy, jako úvod, který má připraviti těžké zisky finalistům. Dally najevo, že se jim „sousto“ pana paďoura přejedlo, že nechťejí a nebudou se nechávat zneužívatí pro jeho kasu. Po pohárové soutěži zjistily malé kluby, že vlastně tato slouží bohatým klubům za přehlídku hráčského materiálu v malých klubech a často pocítily těžké ztráty odchodem nejlepších hráčů do předních klubů. V posledních pohárech byla až příliš patrna nechuť malých klubů k účasti a aby se své povinnosti obavily, vysílali k pohárovému zápasu své náhradní teamy. Přihlédneme-li pak k samotnému poslednímu finale poháru, které mohlo sloužiti jako ukázka, jak se football hráti nemá, jehož bilance, přeražená noha a řada vážných zranění rozhodně propagaci footballu neprospěje, ukazuje kam dovede přivéstí sport jen za ziskem idoucí „pan paďour“ a vidíme i jeho blízkou chmurnou budoucnost.

Pomoc z nouze. Zájem o „naš“ pohár odpadl nejen u malých klubů, ale i mezi fotbalovými fanoušky. Smutně vzpomínají páni pokladníci dvou velkých S., krásných radostných dnů, kde se pokladny v zápasech o „naš“ pohár jen plnily. To se, bohužel, již nevrátí. To jistě dobře vědí i vedoucí těchto klubů a footballu vůbec a proto přišli s něčím „novým“. Zakoupil se opět pohár a oddržel krásné jméno: Středoevropský. O ten se bude bojovati s Maďary, Rakušany a j. a bude možno zmírající zájem fotbalových fanoušků opráti o národní uvědomění a to jistě naším pokladnám prospěje. Je možno dobrý kasovní úspěch několikrát opakovati tím, že se sehraje několik zápasů o pohár nerozhodně. Aby se národní fandové udrželi v napětí a

Trampové kupují

jen u obchodníků
inzerujících
v „Trampu“!

A. HARTMAN,
Pardubice,

Hospoda „U Čápa“.

Spolková místnost, výborné
medlešické.

Dooručujeme k nákupu

veškerých živočišných a jiných potřeb Ústřední konsumní a výrobní spolek

Budoucnost v Pardubicích.

zvědavosti, kdo to přec jen vyhraje a přišli zase, o to se postarají vlastenecké časopisy mezi nimiž prim jistě udržuje „České Slovo“. Tyto národně-uvědomovací časopisy nebudou se nikdy stydět podobný soukromý obchod, jako je „Středoevropský pohár“, spojovat s pojmem „národní sport“ a pod.

Náš trampský sport — náš pohár. Uvažujeme-li, že jsme v začátcích, podobných začátkům fotbalu u nás vůbec, nemůžeme než použití dnešní stav sportu „pana padoura“ a cestu po které byl veden, jako odstrašujícího příkladu.

Z našich začátků, z našich zápasů, za těmi roztrhanými dresy a rozbitými kopačkami vyrůstá docela něco jiného. Zde roste silně, zdravě sportovní hnutí, které se nedá uchvátit špinavými pazoury „pana padoura“, které nebude sloužit jeho zájmům, ale půjde svou jedinečnou správnou cestou opřeno o poctivost a pevné kamarádství. Sport musí plnit své poslání — musí se stát nepostradatelnou tělesnou potřebou každého — musí se stát opravdovým prostředkem pro zachování zdraví. Chceme-li plně dosáhnouti těchto cílů, je nutno náš sport opravdu vésti, usměrňovati. To se může díti správně jedinečným tenkrát, budeme-li stmeleni, budeme-li se raditi, abychom se vyhnuli všem chybám a nástrahám. K tomu je třeba sdružit se — prostě sportovně se organizovati.

Že k tomu jsme již dosti zralí, dokazuje řada trampských klubů a osad, které mají již své stanovy, a po stránce sportovní jsme soběstační v každém směru. Důkazem toho je řada čistě trampských sportovních podniků a jedním z nich je právě dohraná fotbalová soutěž o pohár na-

ilustrace k písni:
kdybych měl křídla, letěl bych dnes . . .

šeho časopisu. Zmíněná soutěž může, bez nadsázky, sloužit opravdu jako vzor trampského sportovního podniku v němž rozhodovala jen poctivost a kamarádství. Nic se nezměnilo na vzájemném kamarádském poměru účastněných osad během soutěže ani ně o ní. Spíše posloužila k seznámení osad a utvrzení starých přátelských styků. Porovnejte pohárovou soutěž pana padoura, jejíž finale končí u soudu, se soutěží naší; hledejte hodnoty a klady sportu.

V zápase Sparty se Slavii je nena-
leznete, tam to páchne rozkladem,
jímž je cítit celý dnešní společenský
systém — „pan padour“.

Vybudujme svoji trampskou spor-
tovní organizaci, do níž získáme
veškeré mladé sportovce z organi-
sací „pana padoura“, čímž jeho smrt
jen uspíšíme

Jsmo mladí — dokážeme všechno —
vybudujeme svou trampskou sportov-
ní organizaci. O—a.

počítáte s lyžařskými zájezdy „trampa“?

trampové poběží . . .

Nepolitická „Unie Trampských Osad“ vyzývá v novinách své osady, aby se účastnily štafetového běhu 28. října. Tedy uvidíme zase na ulicích trapné obrázky: trampy, běžící se štafetou pro hec vlastenecké ulici.

Kluci, pochopte jednou, že jsme hnutím, které vyrostlo z odporu proti všemu paďourskému, ldiotskému, proti fánglickářství a tak zvanému vlastenectví. Je to snad lákavé, dostat za tu chvíli utíkání lesklý pišsek ua prsa, ale buď trampem, který se na to, co tí dá paďour za účast na jeho podniku, dovede vykašat!

Súčasně se trampských podniků, máte příležitosti víc než dosti. Nechoďte soutěžit se Sokoly, DTJ, skauty, a jinými paďourskými spolky, které ve vás vidí největšího nepřítele a pro něž vaše účast na takovém podniku je jejich morálním vítězstvím! Tím, že poběžíte 28. října štafetu, dokážete politickým stranám, že jste jejich poslušnými ovečkami, dobrými jedinečným k tomu, aby na zavolání přiběhly dělat při podobných příležitostech laciné divadlo ulici! S.

Právě vyšla trampská písnička

píseň přístavu

od Chocholouše z osady „Drndej“ za 1.80 Kč.
K dostání v „TRAMPU“ a u všech knihkupců.

kra-kra:

jaroslav hašek

žil bohém neuznaný.

ač měl vtípu víc než peněz,

nebyl znám a nebyl slavný.

když pak opustil tu lidskou kaluž,

celý svět se o něj dere.

on vám však už,

páni draží,

na tu celou slávu kaše.

Inspektor je ve škole, pan učitel zkouší: „Jaká jsou ženská povolání?“

I odpovídají žáci, jmenují vše možné. Vstane i blboučký Rudyárek: „Pane učiteli, taky kurva.“

Poprask. Rudyárek musí s panem inspektorem do řiditelný. Za chvíli se vrací, ale kupodivu, zář radostí.

„Zvrhlíku, jak ti to dopadlo?“ dí učitel.

„Prima, bezvadně, von mi pan inspektor dal pět korun, abych mu pověděl, kde ta kurva bydlí!“

UNIE TRAMPSKÝCH OSAD

poslala nám tento dopis:

Praha, 13. října 1931.

Kamarádká
redakce časopisu „Tramp“

zde.

Vznášíme k Vám zdvořilý dotaz, zda byste byli ochotni, a v jakém rozsahu, uveřejňovati naše zprávy v časopisu „Tramp“.

Prosíme, byste doručiteli tohoto listu, kamarádu Kotaiovi, podali patřičné informace, a to prozatím nezávazně.

Děkujeme za ochotu a voláme s kamarádkým

„Ahoj!“

Unie tramských osad.

Žádost U. T. O. vyřídili jsme kladně, neboť lze jen vítati jednotnou práci tramských horporací. Vyhradili jsme si jen právo komentáře k věcem, jež by byly v rozporu s limi práce „Trampa“.

franta šerif:

zakopáváme tomahawky!

Moto: Silný se nebojí kritiky.

Horká doba potřebuje vaše horká srdce, vás všechny, kamarádi. Boj, který byl tak urputně veden mezi několika skupinami našimi, je ukončen a na bojišti zůstalo jen pár mrtvol a moc hadrů.

Otázka „co je tramping?“ je rozřešena a pravdu i satiriku jsme dostali my, kteří jsme vždy v časopisu „Tramp“ tvrdili, že je nutno obracet zřetel k sociálním potřebám mladého muže, jenž se nazval trampem.

Připomenuto budiž poslední číslo „Našich osad“, kde se výslovně uznává, že je třeba, tímto způsobem postupovat, čili kde se dává časopisu „Tramp“ a naši linii úplně za pravdu.

Důkazem kamarádkého ducha v časopisu „Tramp“ buďtež tato slova, jež věřím, že jsou pravdivá. Články v časopisu „Tramp“ v poslední době (některé) nebyly také snad zcela tramské. Naproti tomu články některých kamarádů v „Naš. Os.“ (Farář, Termus) byly, odmyslíme-li si jisté chybičky, krásnými ukázkami tramského a tím i našeho nazírání na věc.

Faktum budiž to, že vítězství je na straně časopisu „Tramp“ a našich řad.

Ale doba je dál horká, je třeba být připraven proti novým kubátovštinám, proto vy všichni kluci dobré vůle poďte si podat ruce, a pomozte nám připravit celostátní sleziny. Tramp potřebuje: Redaktory, písmáky, malíře, fotografa, referenty ze všech měst v republice. Vše, co nyní se v „Trampu“ osvědčilo, bude nahrazeno, všichni, kdo přijdou, budou pracovat zdarma a obětavě. Každý je vítaným spolupracovníkem, byť byl i opoziční. Vy, kteří jste si snad vynadali, nebo máte tak trochu z vrchu na mě či na jiného, jehož jméno čtete v časopise, přijďte.

Jseš trampem? Pak jsi spolumajitelem tohoto časopisu a je to tvoje právo i povinnost, pomoci. Pište a mluvte, kde bychom se měli slézt a umluvit další.

Haló Brno!

V pátek 30. října konáme sleziny zástupců osad Vel. Brna v 8 hod. večer v hospodě n Scharbergrů, Hvězdova 7. Každá osada musí být zastoupena.

Brněnský TOV.

kamarádům z „našich osad“
a „naší stezky“:

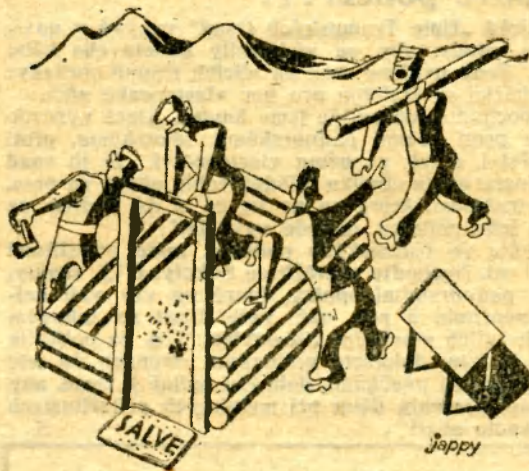
Praha, dne 17. října 1931.

Vážení kamarádi!

Vzhledem k tomu, že jste náš dopis ze dne 8. října 1931, týkající se celostátní sleziny, dosud nezodpověděli a ani jste nepřišli na společnou poradu 15. října, jsme nuceni psátí Vám znovu. Bez dlouhého povídání: Kamarádi, chcete-li opravdově, poctivě chránit zájmy trampů, o čemž se snažíte přesvědčiti všechny trampingy svým časopisem, není možno, abyste dnes, v době, kdy uzákonění předvojenské výchovy jest přede dveřmi parlamentu, to znamená, že stojíme před otázkou, co bude s námi, byli v přípravě celostátní sleziny všech trampů, ať jdou za kterýmkoliv tramským časopisem, buď pasivní, nebo abyste ji úplně ignorovali a dokonce snad pracovali proti uskutečnění této dnes pro všechny trampingy důležité akce. Doufáme, že pochopíte naši dobrou snahu a vážnost situace, jakož i to, že chceme, aby celostátní slezina byla skutečně podnikem všech trampů. A proto znovu navrhujeme, aby společná porada se konala v úterý 27. října o 7. hodině večerní v redakci „Trampa“, Rybná 23.

V tom případě, že byste nemohli porady z jakýchkoliv důvodů se zúčastniti, žádáme Vás, abyste nám svůj názor na celou tuto akci kamarádky sdělili písemně. S kamarádkým „Ahoj!“
TOV Praha.

*V neděli si zvolte v osadách
z á s t u p c e na celostátní sleziny!*

— Nevíš, proč Ferry chodí furt na malou stranu?

— Von tam má žábu. Bód'a.

demagogická povídka

Do světnice vstoupil jakýsi velký, černý chlap. Vypadal jako frisér. Bez poznámky, bez pozdravu šel rovnou ke stolu, na kterém jsem teprve teď zpozoroval velkou hromadu papírů. Se smrtelným zájmem začal se v těchto lejtrech přehrabovat, listovat, avšak papírů samotných zřejmě vůbec si nevšímal.

Tak se mi to zdálo už trochu přespříliš. Vstal jsem z postele a povídám: „Dovolte pane . . . ale co to . . . ! . . . Překvapením jsem se zapomněl i rozčítit, natož pak upravit si toaletu.

Tajemný muž shrnul papíry opět na hromadu. Opřel se o ně dlaní.

„Tak už vás máme,“ řekl zamyšleně, užasle.

Nyní jsem si uvědomil teprve celou skutečnost. Neznámý chlap mně přijde do mého nezadluženého bytu bez pozdravu, bez dovolení se pohybuje a hrabe v mých věcích, v noci! Přiskočil jsem k němu a chytil ho za rameno. — „Blázníte?“ Vypisk jsem — „Mám zavolat policii?“ —

Muž se však pohrdlivě usmál. Chytil se za bradu, rozkročil se, opřel se o stůl.

— „Tak vy jste tramp,“ řekl důrazně. Pohodil jsem hlavou: „No a? . . . Co má být?“

Muž zakýval spokojeně hlavou a zahrabal se opět do papírů. Po chvíli zdvihl hlavu.

— „Politické?“ —

— „Jak chcete,“ zabručel jsem. Po—li—tic—ký—, slabikoval si při zapisování tohoto poznatku do notesu.

— „Nosíte kanadky, že ano?“

— „Ano!“

— „Žluté?“

— „Jedině! Řekl jsem vzpupně.

— „S pochvou?“ Ptal se s neochvějným klidem dále. Zde nastalo poněkud nedorozumění. — „To moje dívka snad . . .“ breptal jsem zmateně.

„All right,“ řekl neznámý, jakoby někomu třetímu. Obrátil se ke mně: „Nezaplatil jste daň na čáře za 50 hlav při vámi pořádaného výletu trampů do Plzně. Co řeknete na svoji obhajobu?“ —

— „Padouři tyjící z našich krvavých mozolů taky neplatí,“ odpověděl jsem hrdě.

— „Jak jste to řekl?“ Zeptal se rychle a naslínil tužku. Dychtivě se na mě díval.

— „Že padouři, kteří nás utiskují a okrádají taky, nic neplatí.“ Že pa—dou—ři — kte—ři — nás . . . zapisoval si rychle do knížky.

Tvář neznámého opět zkameněla. Začal náhle zvýšeným hlasem předčítat ze své usmolené bichličky.

— „Jste dále obviněn:

a d 1. že jste si nejen přál, abyste vy sám byl ukraden, nýbrž vyslovil i přání, že by vám auto s obsahem, ba i celá Plzeň mohla být ukradena.

a d 2. že jste sverepě volal na ve tmě stojící párky slova ponoukající je ku konání veřejného nestoudnictví.

a d 3. že jste v nastalém pádu zastavení auta četníkem zpíval pobuřující písničku a opakoval zvláště její refrén: Že by vůl? Že by kůň? Že by kráva?

a d 4. že jste činil hloupé, ba nejspíše poznámky o úřadech rudé a černé Plzně, jež z důvodu pohlavní čistoty zakázala pod jménem „potlachů“ zamýšlené sprostárny.

— „Promiňte,“ chtěl jsem ho přerušit — „doufám, že účast samotná na výletu mne již dostatečně vytréstala, abych . . .“

Vetřelec však pokračoval neoblomně: — „největší váš zločin spočívá však v tom, že jste

a d 5. v jakémsi akčním výboru trampů navrhol, aby čistý výtěžek potlachů byl věnován vdovám a sirotkům po národní lize.“

Příšerný muž se napil sodovky a obrátiv list, řekl hrobově:

„Odsuzujete se proto:

a d 1. jste doživotně odsouzen účastnit se všech zájezdů časopisu „Tramp“.

a d 2. jste doživotně odsouzen hroustiti se, svíjetí se ve smrtelných křečích, býti v agonii nehlubší krize a protestovat co nejostřeji.

a d 3. nebudete králem ni papežem.

Inkvisitor dočetl a zřítíl se zdrceně do křesla.

Natáhl jsem si ruče kalhoty a vyběhl do tmavé, nevládné noci . . .

— — — — —

Tak nevím —

— — — — —

beneda:

podzim

Podzim si obléká barevné šaty, krvavé, hnědé a žluté a rudé — Procesí listů vzduch šperkuje zlatý — Bílá vlákna se tetelí všude.

Ženy žijí svůj podzim podivně živě. Rety jim krvaví divnými slovy. Každé zrcadlo nás zobrazí falešně křivé. Z povodně času se těžko už minulost loví.

Milují večery, do kterých prší a lucerny hoří. Ženy s ruměncem nechodí do docí s nahými klíny. Podivně dojat se blouznivec čistotě dvoří. Pustil jsem kliku a už ji uchopil jiný.

Levné obědy a večere dostanete

„u Černých“
Praha II., Vojtěžská 6.
Středisko trampů.

někdo byl převezen!

Bratr Klátíl spatřil v SSSR nejprve na hlavě bezprizorného veš a napsal v „A-Zet“: „Kdyby to viděla redaktorka „Národních Listů“, napsala by, že celý Sovětský svaz je zavšivený.“

Toto číslo dostal náhodou do ruky onen bezprizorný a řekl si: „Kdybych si toho redaktora tehdy všiml, řekl bych hned, že všichni redaktori jsou všiváci.“

Bratr Klátíl na svém dlouhém Třídenním čundru Sovětským svazem přišel v Moskvě do fabriky a zjišťuje poměry dělníků. Mezi rozhovorem se zeptá nenápadně:

— Kolikrát týdně máte maso k obědu?

Vystoupí dělník a posteskně si:

— Maso? To jsme k obědu neviděli přes rok. Bratr Klátíl září; pane, to je sousto pro „A-Zet“. Poznává do notesu a — — na zdi čte nápis:

„Osazenstvo tohoto závodu je kolektivním členem Svazu vegetariánů.“

I. Trampské závody pořádané spojenými osadami v Kladně.

V neděli 18. října byl uspořádán první díl trampských závodů, které pořádají spojené osady v Kladně.

Tyto první trampské závody svoji rozsáhlostí dokumentovaly naši sportovní vyspělost.

Už v předběžných přípravách bylo vidět, že to bude jeden z největších trampských podniků dosud pořádaných a že bude dobrým nástupem pro celostátní slezinu trampu Č. S. R. V sobotu 17. října konal svoji poslední schůzi soudcovský sbor společně se zástupci osad. V neděli ráno 18. října už v půl 8. hod. přicházeli první závodníci z osad. Mezi prvními jsme uvítali kamarády z největší osady na Kačáku — Batalion. Po nich přijela druhá největší výprava T. C. Děti neklidu.

Dolíromady přišlo na 200 kamarádů-sportovců na tento první největší trampský sportovní meeting. Celková účast i diváků byla na 400 osob.

Po deváté hodině byl meeting zahájen sportovním kapitanem Spoj. os. kamarádem Vencou Vítrem.

Jako první byl absolvován běh na 100 yardů. První se umístily: Blue-Star, Batalion I, Děti Neklidu. Nejlepší čas byl docílen kamarády z osady Blue-Star 100 yardů 10.5 vt. Po odběhnutých 100 yardech byly prováděny ostatní disciplíny. Nejlepší

docílené výsledky: Skok vysoký, Děti Neklidu 1.62 m, skok daleký, Blue-Star 6.10 m, vrh koulí Blue-Star 10.27 m, hod granátem Děti Neklidu 62.90 m, štafeta 3krát 200, Blue-Star 1.22 min., takže celkové umístění osad v sruženém závodě jest následující:

- I. Blue-Star.
- II. Děti Neklidu.
- III. Kanadští tuláci.
- IV. Batalion I.
- V. Red-Star
- VI. Honolulu.
- VII. Last-Chance.
- VIII. Batalion II.
- IX. Vykuk.
- X. Borneo.

I. cenu, kterou darovala redakce Kladenské „Svobody“, vyhrává osada Blue-Star. II. a III. cenu, věnovanou Spoj. osadami Děti Neklidu, Kanadští tuláci.

Při všech disciplínách soudcovali kamarádi: Vaníček, Batalion; Jungman, Kanadští tuláci; Emmi, Jerry, Rudí Partyzáni; Tůma, Kanadští tuláci; Kroupa, Blue-Star a celá řada ostatních kamarádů vypomáhala.

Přesně o 12. hod. polední nastoupila vylosovaná mužstva osad na football.

Batalion, Děti Neklidu, Borneo, Kanadští tuláci, Výsledek:

Batalion—Borneo 2:1.

Děti Neklidu—Kanadští tuláci 4:0.

Děti Neklidu—Batalion 1:2.

Díváme-li se kriticky na celé uspořádání závodů, vidíme některé nedostatky; ale uvážíme-li, že je to první a největší podnik trampů, je rádi omluvíme. Kladenští kamarádi litují jen, že přes to, že se vynasnažili obstarat pražským autobusem, v domněnce, že dobře jedou, měli tito slovní potýčku s majitelem a museli jeti vlakem. Jistě to kamarádi omluví. Jerry.

Zvolili jste již

delegáta

na celostátní

slezinu

21. a 22. listopadu ?

Vašek Kaňa:

oblíbený autor trampů a dnešní mládeže vůbec napsal:

Dva roky v polepšovně.

Cena Kč 7.—.

V Kánově líčení se vám objevuje polepšovna demokratického státu jako středověká mučirna, v níž „zbloudilí“ jsou napravováni ranami a vězeňskými metodami. Porovnejte čsl. polepšovnu se Škídem (vyšel u nás a stojí Kč 30.—, váz. Kč 40.—), kde jsou vychováni zanedbaní ruští hoši a seznáte, jak pedagogika je odvislá od společenského řádu.

Pasáci, flinkově a tuláci.

Cena Kč 9.—.

V této knížce vás autor seznamuje s lidmi opět výjimečnými. Život tuláků, opředený ve staré literatuře sentimentální romantikou, je nakreslen Kánou v barvách skutečnosti a nesmlouvavé reality.

Somráci.

S předmluvou E. E. Kische. Cena Kč 12.—.

Autor pokračuje v líčení osudů lidí nezaměstnaných a deklasovaných. Jejich život je hořký, autor jej nepřislazuje. Spíše se snaží nalezti odpovědi na jejich proč?

Všechny svazky lze koupiti u každého kolportéra, knihkupce nebo přímo v: Nakladatelství K. Borecký, Praha X., Královská 13.

plzeň.

V sobotu měl být v Plzni potlach...

Jó, trampové něco mluví a Kubát mění. To jsme viděli mockrát před tím a v sobotu znova. Jsme přece jenom spořádaným státem, kde policie nemá nic jiného na práci, než dbát, aby trampové nepropadli morální skále a nedali se snad k obávaným komunistům.

Kluci, vzpomeňte si dnes, v třináctém roce našeho osvobození, ve státě, kde je volnost, rovnost a bratrství, pořádat potlach! Mohlo by se vám stát to, co se stalo nám. Těsně před potlachem přišlo takové na pohled nevínohůčké psančko a v něm bylo jenom tolik, že potlach je zakázán!

A poněvadž zakázaný ovoce... atd., musel ho pan hlídač sřežít: to znamená, že byl blok kolem Wenzigovy nlice obležen policajty.

Státotvorně založení kamarádi, respektující zákony, ani se neukázali, ale kluci, udělali iste chybu!

Potlach byl!

Ovšem nebyl u Špaků, nýbrž v Koterově. A byl bez pražských kamarádů, kteří přišli dost pozdě, a byl to potlach diskusní.

Prvním bodem bylo zakládání plzeňského TOVu, který byl kamarádům z druhého tábora trnem v oku. Kdepak řezat do padourů, kdepak bojovat proti předvojeenské výchově, kdepak nenechat si všechno líbit! To nejsou trampské požadavky (podle slov kam. Samotáře z Prahy), to je v Plzni nemožné!

Podle toho to taky v Plzni vypadá. Kamarádi s druhého břehu, voláme k vám:

Víte sami, že v Plzni jsou osady, které vidí trochu dál a které nemohou jít podle té t. zv. nepolitické linie. A když ty s nimi nesouhlasíš, můžeš přijít a vysvětlit, co chceš, přijít se svým názorem — tím posloužíš celku. Ale není vítězstvím, radovat se z nezaviněného neúspěchu. Tak, jako byl potlach zakázán nám, může být vám zakázán, nvidí-li padouři, že neděláte to, co chtějí. Zastim ve vás nevidí nebezpečí.

Jestliže jsou dnes kamarádi v TOVu za své vystupování proti padourům stiháni, máme na vybranou: buď jít s nimi, nebo s padoury! Zůstaň každý při svém přesvědčení, které se ti zdá správné, ale střetnou-li se trampové s padoury, buď trampem! Uvidí-li padouři jednu semknutou řadu, ve které není mezera, budou muset jednat jinak!...

Ghandi a Ondra,
Kansas-Plzeň.

velký potlach se koná

ve středu dne 11. listopadu v Bezovce.
Program: I. celostátní slezina zástupců všech osad v Praze 21. a 22. listopadu.

mnoho kamarádů přišlo do Bezovky

a museli se vrátit domů. Přišli si poslechnouti kamarády o I. celostátní slezině a nedozvěděli se nic. Samozřejmě, že jich byla řada oprávněně rozhořčena. Proč se nekonal potlach? Kamarád Vašek, který opustil již navždy naše řady, nemohl splnit hlášení tohoto potlachu policii, čímž byl potlach znemožněn.

Kamarádi, nevyvozuje z toho důsledky takové, že již nikam nepůjdete. Naopak. Přičiňte se ze všech sil, aby nový potlach, který se bude konat ve středu 11. listopadu v Bezovce na Žižkově, byl co největší.

Kamarádi z Plzně, kteří jdete s námi, pošlete adresu a jméno osady.

Odešel kamarád...

Byl samotářem. I takoví jsou trampové. Tuláci. Každý z nich nese životem víc, než je možno u nich najít. Jsou dobrými kamarády, ale nezkaamarádíš se s nimi. Nikdy ho nepochopíš i při jeho upřímnosti. Tak také odchazejí. Sami.

Vašek Rolečků je mrtev!

Zastřelil se, nedočkal se výstřelů radostnějších a přinášejících život. Nikomu neublížil, pomáhal nám, věnoval nám všechny své síly. Rozdělil se s námi o vše, ale jeho myšlenky šli jinam. Trampové nebrečí.

Škoda je každého hochy, zvláště obětavých a schopných, škoda i Vaška. S ním už mluvit nemůžeme, ale Vám je nutno říci dnes, kdy Vaška pohřbíváme: To není cesta pro trampa, po této cestě vy jít nesmíte! A onen výstřel, snad v hodině zoufalství bez kamarádů, byl jeho jedinou chybou.

Znali jste ho z našich schůzí, dělal nám administrátora, udělal pro svůj list víc, než kdo mohl dělat, byl pro nás kamarádem vzorným. Neodsuzujte ho pro jeho čin poslední, poněvadž celá jeho činnost až do poslední chvíle může být mnohem příkladem.

Vašek podleh, cítil se slabý pro další boj a odešel, zapomněl že síla i slabých jedinců je jedině v houfu, v boji po boku ostatních kamarádů. I svou smrtí poslouží kamarádům, uvědomí-li si jeho tragedii a semknou-li se ještě pevněji.

Pevněji, aby pokračovali v díle, které on předčasně opustil.

Nejblibější vtípy dělá censor. Vybili kus a pod to napíše: (Pokračování.)

Viz 37. číslo „Trampa“.

Bak.

statistickému úřadu!

Bylo by nanejvýš žádoucí, aby státní úřad statistický si postavil někde filtračka a tam na těch místech nikým nerušených, poctivě se věnoval statistice apotřebitelnosti novin. Bylo by to současně velmi dobrou reklamou pro účelnost některých novin, již by si dotýčně časopisy mohli dát do titulku s textem, který pro úplnost uvádím.

„Na základě statistického sčítání záchodových splašků bylo zjištěno, že náš časopis je pro potřeba lidskou nejnezbytnější. Víte tedy, kde máte hiserovat, co máte číst a čím si máte i na dále utřít prdel. Za účelem této velkolepé akce statistického úřadu, který nám zjistil jistě po velké zásluze měřítka naší očišťovací akce, pořádáme lampionový průvod kolem musea se standartami. Po té bude uspořádána národní schůze, na níž každý účastník obdrží pro tělesnou potřebu jeden výtisk zdarma. Toto číslo bude zvláště bohatě ilustrováno portréty slavných českých i cizích politiků.“

Josos.

drby z osad a čundrů

dalších 50 osad, stavicích se za tov.

Kroužek kamarádů. Praha.
Blesk, Ivančice.
Zet, Košice.
Os. Tichých Bláznů, Bakov n. Jiz.
Barin, Benešov u Semil.
Rudý Tesák, Bratislava.
Marry Band, Bratislava.
Eldorado, Břeclav.
Modrý Anděl, Břeclav.
Saskuan Kai, Brno.
Colorado, Brno-Husovice.
Yukon, Brno-Husovice.
Friendlove, Brno.
Údolí Úžasu, Bystřice p. Host.
Rokambolo, Č. Budějovice.
Spartakus, Č. Budějovice.
Klondyk, Štíhlice.
Osada E. E. Kische, Dvůr Kr. n. L.
Os. Sláměných Vdovců, Hrdlovka.
Nenažranci, Pardubice.
Red Flagg, Doudleby.
Zálesáci, Doumašice u Loun.
Pínpa, Ervěnice.
Kej-Wej, Hronov n. Met.
Batalion, Hrdlovka u Duchcova.
Tichý Don, Hranice.

Os. Federovaných, Hranice.
Chytré Lišky, Hranice.
Rio Grande, Hradec Králové.
Jowa Hradec Králové.
Stydlaví, Hradec Králové.
Údolí Hvězd, Hradec Králové.
Hlad, Hradec Králové.
Dandy, Hradec Králové.
Overedy, Hradec Králové.
Ulejváci, Hradec Králové.
Singing Fool, Hradec Králové.
Osada Běsů, Hor. Počernice.
Šachovnice, Hor. Bříza.
Old Wella, Holešov na Mor.
Spiklenci, Hostomice.
Reed Fool, Holice.
Mrkotálkové, Hodonín.
Piráti na Mrtvé Peřeji, Chrást.
u Plzně
Rudé Pováží, Ilava.
Toulaví Vlci, Jihlava.
Ztracené Děti, Jihlava.
Stepní Vlci, Jihlava.
Last Chance, Kladno.
Veed Reding, Kladno.

náš potlach v libni:

Pátek večer. Libeň. V sále „u Deutschů“ konala se schůze trampů. Mluvil jeden kluk z delegace. Kamarade, tva řeč nebyla naučená. Přišel jsem tě poslechnout ze Smíchova, chtěl jsem vědět, zda budeš čist naučenou řeč. Tvoje slova byla moji největší porážkou.

Z potlachu jsem šel s jedním klukem. Debatovali jsme spolu. Nechtěl jsem veřit, ale teď již jsem přesvědčen. Kamarade, co jsi vystoupil na Malostranském náměstí, oznam mi svou adresu do redakce. Chtl bych si s tebou pokecat o těch, kteří chtěl rozbijet každý trampský projev. To jsou ti, kteří chtějí organisované trampy ve stejnokroji, poslouchající rozkazy nějakého pupkatého bratra. Kluci z Libně dají fajn odpověď založením libenského TOV. Radošti jsem neviděl ani dva policajty stojící před vchodem do naplněného sálu.

Honza ze Smíchova.

RESOLUCE

usnesená na trampské schůzi v „Dělnickém Domě“ v Mladé Boleslavi

My trampové, shromáždění na trampské schůzi v „Dělnickém domě“, schvaluje navrženou resoluci a protestujeme proti:

1. přípravě nové světové války, namířené proti dělnickému státu svazu sovět. soc. republik!
2. Proti předvojenské výchově pracující mládeže!
3. Proti zákazu MNO., ve kterém zakazuje čtení časopisu „Tramp“ v kasárnách!
4. Stavíme se za náš časopis „Tramp“ a schvaluje jeho bojovný postup proti padasům. Ahoj

Stodvacet trampů.

Prodlužujeme subskripční lhůtu do konce října. ALMANACH definitivně vyjde 10. LISTOPADU.

Předplácejte!!!

O složenku si nepište!

Kupte si za 5 haléřů prázdný vpiatní lístek pošt. spořitelny, vpište: Gustav Roieček, Praha I., Rybná 23, a číslo účtu: 33.290, vezte bůra a dejte to na poštu!

KAMARÁDI Z LIBNĚ A OKOLÍ

Ve čtvrtek 22. října v 8 hod., dáváme v restauraci „Slavie“ (u Burešů), Praha VIII., Královská tř. dohromady libeňský TOV.

Vyšlete tam z každé osady 1—2 zástupce.

největším filosofem světa je kbelík v trestancově cele. emka

Na zapadnu frontě klid — —

Tři dny se hrál ten film. Každý mny se hraje pouze dva dny nebo jeden. Co tomu říkáte, lomský kluci, a hlavně vy, co dosud kračíte v dlouhých hustých řadách a zpíváte „Ty kasárna eště stojú“, kteří jste se smali, když Humlštos velel tem ubohým klukům „k zemi“, nechal je valet v blátě, kteří iste říkali, že tem bramborakum to neškodí? Ty na platně ubozi nstě nebyli. Ale byli ty miliony, kteří to s Remarkem opravdu prožili. Ano, ti byli pak ubozi, jako je ještě dost kluků, kteří si nechají říkat „děláte to pro vlast“.

Co tomu říkáte vy kluci, kteří chodíte v hasičských průvodech a zpíváte „sotva jsem z vojny přišel“ — — Pro vas byl ten ním a bylo by třeba, když přijdete zmahaný ze šichty, abyste si to doma pouštěli na dveře. Snad pak byste dali přednost kytáři, orecku a bojovali s nami proti předvojenské výchově a za volný tramping.

Jeden hnusnej tramp.

Co je to, ta naše vlast?
Kluci, kdo to ví?
Pro nás je to dřina, hlad,
pro padoury pohodlí.

**OSADY,
stavicí se za TOV, pošlete
ADRESU!**

ČTK oznamuje, že Billy Newbauer po dobu celostátní sleziny trampů nepřijímá návštěv a odjíždí na tu dobu do ciziny, obávaje se bouřlivých ovací. Bófa.

**„Na co je krátká censúra?
„Na almanach za bůra!“**

- Vašnosto, pučei mi 20 kaček.
- Dyk vás vůbec neznám!
- Právě proto je na vás chci.

Všechny osady ze západních Čech, souhlasící s T.O.V., zašlete nám adresy. Jedná se o ustavení TOVu pro západ.

Výroční valná hromada „T. C. Osada Kewaston“ konala se ve čtvrtek 15. října 1931 v klubovnu místnosti „u Stehlíků“ na Zličově s obvyklým programem. Volba výboru provedena jednomyslně. Zvoleni byli: **Šetina J., předseda; Mošna K., místopředseda; Žižka J., Zličov č. 22, jednatel; Kervicer V., kapitánem; Snobl A., hosp. správcem; Blaža Paděvětova, pokladnici; Lodiřov, člen výboru, a nahrazení: Valda Rorbach a A. Kos. Do sportovní komise zvoleni kam.: Nezmar, Bala, Teďar a Kiňar.**

Vzdělávací odbor: **Sýkora, Valda a Šetina.** Zpěvecký kroužek povede řáde kam. Lodiřov.

Delegaty do TOVu zvoleni kamarádi **Sýkora, Štastka a Teďar.**

Valna hromada stanovila i pro příští rok svým oficiálním časopisem časopis „Tramp“.

Korespondenci řídte na kamaráda jednatele **J. Žižku, Zličov č. 22.**

Nabídky zápasu (football a wolleyball) na kapitána kam. **V. Kervicera, Zličov 22, stará škola.**

Osadní schůze i nadále v klubovni místnosti každý čtvrtek.

kdo chce psa bít, vždycky hůl najde

V neděli 11. října večer sběhla se v Bráníku krásná příhodička. Na náměstí, kde se ulice zatáčí, stáli tři policajti a četník. Stáli a hlídali pořádek a blaho v republice.

Na tu dobu z bránického nádraží chodily davy lidí včetně hnusných trampů. A mužové zákona okem hladového číhajícího tygra vyhlíželi oběti. Tradá! Už je máme!

V těch místech je půl metru širokej chodníček a z toho nádraží chodí od vlaků trochu víc lidí, než ten chodníček pobere. Pár lidí tedy šlo vedle chodníku — a to se ví, že to byli zrovna trampové!

Kravál, sběh lidí, předvedení na strážnici, zjišťování . . .

Pane strážmistře a vy tři strážcové bezpečnosti, rád bych se vás zeptal, kdo vás postavil hlídat ten chodníček. Vím předem, že byste mi neodpověděli. Je ale krásný ten fakt, že po tý silnici vedle chodníčku přešlo ten den hezkejch pár set lidí, a že to byli zrovna ti dva trampové, kteří to odskákali. Vono je jedno přísloví, který jsem použil jako nadpis tohoto článku! Že jo, pane Kubát!

Pepík z „Merry Boys“.

— Proč máš ten klobouk furt na hlavě?

— Páč sem plešatej.

— Hergot, to musí bejt bílý, dyž si to spleteš na klosetě.

Paď'ouři jednají o uzákonění předvojenshé výchovy mládeže!

Jednejte o celostátní slczině zástupců všech osad!

Shánějte peníze na cestu pro vašeho zástupce na

celostátní slezinu!

- Spala si sama?
- Skoro.
- Jak to?
- No, já spala u Sama.

Bóďa.

Bob z Údolí obrů na zl. řece atd. . . .
Zlatej kamaráde, mám Tě upřímně rád, umím anglicky, a udělám Ti, co Ti na očích uvidím.

Tak mi udělej eště jedny klapky!
Honza.

- Co to děláte?
- Natřám stromy, aby kmyz ne-mohl nahoru.
- Síť vás, natřete mi s tím taky, moje nohy.

— Vašnosto! povídá kluk. Když stojí vůl s člověkem a člověk odejde, kdo tam zůstane?

— No, vůl přece! — a kluk se smíchem odchází.

Soudce: „Říkal jsem vám posledně, že vás tady nechci vidět?“

Obžal: „Říkal, pane soudce, ale ten pan četník mně to nechtěl věřit.“

21. a 22. listopadu mají v Praze slovo t r a m p o v é

první trampský almanach vyjde koncem října!

objednej předem, zaplatíš jen bůra, později bude dražší!

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

KDO PRONAJME na zimu CHATU?
Značka: „Co nejdříve.“

HLEDÁM veselého KAMARÁDA na nedělní tramping, z blízkého okolí Loun. Značka: „Trempuie.“

NAJMU CHATU NA ZIMU. Nabídky pod znač. „Dlouhán“ do admin. t. l.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá Ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

KAMARÁDI, DOPORUČUJEME la KANADA DULBOX, masivní; nakoupíte levně u fy. Hornof-obuv, Praha VII., Bubenská 6, u Hlávkova mostu. Elektrická trať 6, 8, 12, 18.

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Pa-lackého 37. Telefon 44-770.

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré

hudební nástroje dodá výrobce H r n e ček, Dejvice, Na Hutích č. 3.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

Osadní pošta.

Robine Zbojníku.

ačkoliv mnozí, kteří tak jako já četli tvých pár slov mé adresovaných tvrdí, že mel is na zřeteli útok na mě, tvrdím já opak a považuji tvé řadky za upřímný projev dobrého kluka — který mě nechápe — což není přeci špatným. Nelze docílit, abychom všichni byli stejného smýšlení ale is-li ty tak ke mně otevřeným — do-vol, abych i ja ti oplatil stejně. Rad bych ti, nocnu arany, ten rozdíl v na-ších náhledech, pokud ten lze obiasnil — ale není kde. Pochybují totiž, že v „Trampu“ by mně v austearu roz-dílných názorů na taktika používanou ku sieanoceni všech trampů. otisklú mojí odpověď, na kterou by snáa au pro její obsrnost nemohli věnovati místo v časopise a proto bych ti ne-radší dopsal soukromě.

Proto nechceš-li bez důvodů křivdit tomu, kdo může být stejně dobrý jako isí ty, oznam mi v „Trampu“ svoji adresu, bych ti mohl dopsat.

Důvěru za důvěru, hochu — těším se, že mně vyhovíš.

Zdraví tě Vlasta Termus.

Poznámka redakce: Kamarád Termus se mýlí, myslí-li, že by redakce neotiskla jeho článek. Naopak, vítáme jenom snahu všech dobrých kamarádů, směřující k ujasnění roz-dílných názorů.

Jaký příspěvek, od 1 Kč počínaje, pošle tvoje osada na přípravu celostátní sleziny?

Osadě Tolmačov v Jindř. Hradci.
Kluci, ozvete se! Něsto by to, spatlat u vá menší slezinu, je vás dost, mohly by přiběh-nout kluci z Jihlavy, Telce, Tábora i silničtři Moraváci.
Cody z Texasu.

Jumbo, osada „Alžír“, Přívoz.
Vrat půjčené věci po dobrém, vy- hneš se všem nepřijemnostem.

Šerif Joni, Bick Boys.

Kamarádu WASCOWI
na jeho honbě za zlatem, které ztratil v osadě a hledá ho až na Slovensku. Kde ho bohužel sotva najde. Zdraví ho osada Whisperynk.

Firmě
Jaroslav Bohata, Smíchov

Kijev, 9. 5. 1931.

Vaše americké kanady vý- borně se osvědčily v Rusku v jarním táni.

Můžeme Vás vřele doporu- čiti všem trampům.

Tramp Sinkule,
Trnka, delegát Škodováků.

Kamaráde Novotný s Rakovníka!
Přijet 22. října do Prahy do redakce. Je zde kamarád z Ameriky, nějaký Novotný.

Ahoj, Adelaido!

Ozývám se na tvou výzvu v „T.“. Psal jsem ti už jeden dopis, ale asi tě nedošel. Chtěl bych s tebou jít do Afriky, jelikož právě nemakám. Na kytaru sice nehraju, ale to snad není žádnou překážkou. Piš mi své rozhodnutí, abych se mohl dle toho zařídit. Potom bychom se dohodli o bližším.
Hofik.

Huronské Ahoj!

osadě „Whispering“ a osadě „Buffalo“!
Soskače zar.

Na potlachu v Kamenských Bořinách u Poličky.

11. října, kde byl založen místní TOV., přišli kamarádi s krásným rozhodnutím: Prohlásili, že všichni vystoupí z paďourských spolků, jako je Sokol, DTJ., Orel, atd., a přimějí své kamarády, aby učinili totéž! Kluci to jsou nejtěžší rány, které můžeme paďourům zasadit! Vezměte si z toho příklad, dokažte, že iste trampové, kterým stačí kamarádký sport na osadě a na vlastenecké panáčkování v paďourské organizaci.

„Zambezi“!

Mjka, Májo — ozvete se někdo. Už jsem dlouho neviděl trampy a různou tu lyrickou vetěš: les, oheň a měsíček s kytarou. Napište. Zdraví „Tundra“, poste restante Kládro.

Luciel

Uvidíme se. Napiš — budeš vyprávět o čundru; vši, Minda je líná psát. Zdraví Tundra

redakční

Láda: Tohle ne. Piš dál! — Bílý Orel: Totéž. — Merry Boys: Výborné. Dál. — Dum-Dum: Prosíme na kolenu, piš to po jedné straně; jinak dobrý — Tulák Feery:

Odepiš ihned pražskému TOVu o celostátní slezině!

PRO TRAMPY ZVLÁŠTNÍ VÝHODY

NA SPLÁTKY

HARMONIKY,
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY

A. UACKOVÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 9%

Pražští kamarádi, po- mozte nám sehnat noclehy pro trampy ze Slovenska, Moravy a Čech na 21. listo- padu, den celost. sleziny!

Dobrý, ale zabavili by. Piš dál. — Capart: Přišlo pozdě, nečasový, jinak dobrý. — Cigi: Moc povšechné, nic konkrétního. Piš o něčem jiném. — Konsul: Těhle plátků si nevšímej, škoda místa: piš o tom, co kluky zajímá, jinde dobrý. — Josos: Dobrý, ale málo kon- krétní! Pokračuj. — Vasil: Dobrý, aveřejnit můžeme až posleš konec. Pospěš si s tím!

Ažin: Většina fórů velmi dobrých, díky. Ohledně toho druhého odpovíme ti dopisem. — Lucie: Článek dobrý, obrázky, odpust, slabě. — Garl samotár: Kamaráde, dopis si pošli soukromou cestou, je příliš osobní, dnes už musíme omezovat podobné věci — Sam, Tuhá i dakár: Same, to samé. — Děda: Něco otisknem, ale mnoho slabanti, polepši se. — Seibner: „Film“ je dobrý, žel „Danton“ se tu už nikde netočí. Poslejš nám podobné kri- tiky k aktuálním filmům. — Makl z Udu: Pošli lepší. — Radostí jeseně: Kamarádko, pošli něco jiného. Tohle slabě. — Cody of Texas: Totéž. — Další odpovědi příště! Málo místa.

Konejte p o t l a c h y, na nichž promluví zástupce pražského TOVu o celo- státní slezině a hoši z dele- gace o čundru do SSSR.

„Takova práci mně dalo, než sem si vopatril chlebník, a fčera sem vo něj přišel.“

„Ukrad ti ho někda?“

„Ne — ale ten kluk to poznal.“

— šefe —

„Zatracený barantí, co to tady děláte za rámus?“

„To my si, maminko, hrajeme na nebe. Já jsem andělíček a Anička andělíčkářka.“
Bakunin

vyrovnej předplatné I

Kytary, banja, mandoliny

Jen u ty

Ant. Konrád, Praha II.,

Na Zbořenci 15 (u Karlova nám.)

beneda:

TOUHA

Já měl rád vždycky loupežníky
co mají bambítky a ostré dýky
a raubiře jsem míval rád,
jež umí dobře mordovat.

Pohádek kouzlo však už chátrá
a dneska věru nemám rád
bídáky, kterým lid je bídná chátra,
raubiře, kteří chtějí v citech rabovat

a měl bych vskutku sebe nejraději,
kdybch po loupežnicku uměl hrát
a vyrovnat se se zloději
a bídu světa předělat.

Žijeme život dvojaký:
jsme básníky a vojáky.
Svět žádá si však sládků.
A proto slou vojáků
lej musíme si porobiti
a básnicky lej přetvořiti.

**katolický koutek
sv. cecilie**

(20. listopadu.)

Sv. Cecilie poznala již ve své mladosti pravého Boha a oddána pravé a vroucí pobožnosti, zvláště nábožné písně a žalmy zpívala. Zaslíbila se však Bohu ustavičnou čistotou, a proto velice zarmoučena byla, když jí otec oznámil, že ji řádnému muži, jménem Valeriovi, zasnoubil. I prosila vroucně Pána Boha o radu. Modlitbou poučena, nebránila se vůli otcově a sňatek uzavřela. Manžel její byl pohanem, a tu hned po sňatku ho o pravdách křesťanství poučovala. A hle, z vůle Boží se stalo, že světlo pravé víry se Valeriovi rozžehlo, a on nejen že přijal svatý křest, ale také sv. Cecilii slíbil, že jejímu rozhodnutí, aby pannou na vždy zůstala, brániti nebude. Když pak nastalo pronásledování křesťanů, oba manželé mučnickou smrt podstoupili.

Sv. Cecilie! Nauč mne ve svých dobrých úmyslech vytrvalou býti, duši svou přísně střežiti a Boha vždy a ve všem radostným srdcem chváliti. Amen.

(Z biblické dějepavy.)

Mapa amerického národního parku, kdysi svobodné indiánské divočiny. Dnes stal se Yellowstone pouze módou amerických pačourů.

**KONFEKCE U MATĚJŮ DÁMSKÉ
ODĚVY PRO TRAMPY
MLADÁ BOLESLAV, ŽELEZNÁ ULICE.**

V trafice: „Prosil bych tresor!“

?

„Tři zory.“

Art.

ZVOLILI JSTE JIŽ VE VAŠÍ OSADĚ DELEGÁTA NA CELOSTÁTNÍ SLEZINU?

kluci a holky.

Byla vám to sranda při nedělní sokolský štafetě. Běžely taky Vysočany a zrovna jim, kde je to samá zvlášť noblesa se musel stát takovej malér. Tak poslechněte:

Tak zvaná krásná Anna, známá obchodnice z Vysočan číhala na štafetu u pivovaru. Bylo chladno, a mimo toho bylo krásné Anně i smutno. Aby si zkrátila dlouhou chvíli, učinila tak pomocí jednoho bratra, zatím co druhé mrznoucí a nudící se, je pozorovaly. Následkem toho v nich uzrála touha po pomstě. Zabalily kus klacku do novin, přes to bílý sajdnpapír a prima štafeta byla hotová. Stačilo pár skoků a výkřik: „Nany, hop!“ a Nany si to pelášila k další a tak to šlo až do Štrasburku, kamž se ubohá falešná dostala celá potřhaná. Pak teprve bratr náčelník, když z ní viselo plno novinových čarů, poznal faleš, zatím co pravá princezna se flákala někde na Harfě. To se ví, že se to mělo ututlat jako všechno, proto to žádnýmu neříkejte, ale sichr je, kdyby bývala Nany dostala do ruky zabalený en ono, že s ním běžely tak daleko taky.

Tak tiše, ne abyste to vykecali jako já. Ahoj! Z. M.

Máš už naši písničku
„Na můstku kapitán . . .“?

Trampeké novinky: Indiánská láska (Jezero dřímá); Kaktusy; Hej šup, námořníci! Tulácká (Slunečko zlaté); Už nechci žít sám; Až jednou; Píseň o hvězdičce; Zlatá řeka; Nelkej, kamaráde; Soumrak; Pojď, dívko, s námi; Tichá noc; Vlajka; Moje, hoši; Ahoj, kamaráde. Na skladě v každém knihkupectví! Uplný seznam zdarma! Nakladatel Ferry Kovářik, Praha I, Karlova ul. č. 12. Veškeré novinky ihned na skladě!

nepoškozuj svého časopisu
dluhováním předplatného!

jak v mexiku vyblrají dlužné předplatné?

Uveřejni v novinách podobenka neplatícího abonenta s plnou adresou a s poznámkou, že dosud svůj dluh nezaplatil.

Být to tak a nás, tak bade Tramp vypadat jako rodinné album. Ažin.

— Moje letošní úroda vypadala jako po porodu.

— ? ! ?

— Celá slehla.

„Venco, nešahej mi na svědomí.“
„Vod kdy tomu říkáš svědomí?“

Po létě nastává zlmnl již chlad, JIRAVA oblékne trampa
i squaw.

Je to náš oblák a lacině a prodá. Husova 36. ZIKOV.